

[Udenrigsministeren.]

selv ønsker? Skal det mon være særlig progressivt alene at interessere sig for danske lønmodtageres skattebidrag til udviklingsbistanden og lade hånt om deres muligheder for en erhvervsmæssig indsats?

De danske private investeringer i udviklingslandene er i øvrigt ikke af nogen voldsom stor størrelse. I perioden fra 1968 til 1974 udgjorde de i alt ca. 600 mill. kr., hvilket kun svarer til 0,3 pct. af de industrialiserede landes private investeringer i udviklingslandene.

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning om industrialiseringsfonden for udviklingslandene. På finansloven for dette finansår er der ikke optaget noget tilskudsbeløb til denne fond, og det er af nogle blevet opfattet på den måde, at industrialiseringsfonden skulle nedlægges. Det er en misforståelse. Det er derimod rigtigt, at et flertal her i tinget ikke fandt det nødvendigt, at der i dette finansår ydes tilskud til fonden. Baggrunden herfor er ganske enkelt, at der ikke på nuværende tidspunkt er behov for yderligere kapitaltilførsel fra statskassen, da fondens formue allerede rækker til mange års aktiviteter.

I femårsplanen har vi peget på problemerne i forbindelse med Danidas administrative kapacitet, der ikke har været forøget de sidste 5 år trods stærkt øgede bevilninger til samarbejdet med udviklingslandene. Når dette er fremdraget, er det ikke ud fra ønsket om at skabe mere bureaukrati, men for at pege på behovet for en styrkelse af vore muligheder i samarbejdet med udviklingslandene. Bistandssamarbejdet kræver både planlægning, forberedelse, gennemførelse og opfølgning. Umiddelbart kan det måske virke godt, at Danidas administrationsudgifter kun udgør 2 pct. — jeg gentager 2 pct. — af de administrerede bevillinger, men heroverfor står hensynet til sikkerheden i bistandsaktiviteternes effektive gennemførelse. Det kan være dyrt, hvis vi må spare os fra god planlægning, fra effektivitet i samarbejdet og den fornødne tid til kontrol og vurdering.

Lad mig til slut pege på den vel nok vigtigste forudsætning for, at vi fra dansk side også i fremtiden kan yde bistand til udviklingslandene, nemlig den danske befolknings

holdning og den politiske opbakning her i tinget. Som jeg nævnte før, har der heldigvis altid været en høj grad af enighed her i folketinget om vor bistandspolitik. Vedtagelsen i 1971 af loven om internationalt udviklingssamarbejde og lovændringen for nylig har vist et massivt flertal bag denne side af vor udenrigspolitik. I befolkningen synes der at være en stadig voksende forståelse for, at vi skal yde bistand til udviklingslandene. De seneste Galluptal, som Berlingske Tidende offentliggjorde den 29. marts, viser, at der nu er tre gange så mange tilhængere som modstandere af den statslige u-landsbistand. Det er et glædeligt udtryk for forståelsen af, at Danmark har sin naturlige plads i de internationale bestræbelser for at udjævne kløften mellem rige og fattige lande.

Jeg har naturligvis ikke her kunnet komme ind på alle sider af vort bistandssamarbejde, men jeg håber, at de emner, jeg har valgt at fremdrage her i dag, sammen med 5 års planen, der som nævnt blev forelagt her den 31. marts, vil kunne danne udgangspunkt for en god debat.

Ordføreren for forespørgerne (Honoré)
(KrF):

Jeg vil gerne sige udenrigsministeren tak for den meget fyldige redegørelse for principperne for Danmarks fremtidige samarbejde med udviklingslandene. Det er derigennem blevet bekræftet for mig, hvor formålstjenlig denne forespørgselsdebat kan blive.

Udenrigsministerens tale må naturligvis sammenholdes med den 5 års plan, der blev forelagt i marts. Da jeg på de allerfleste områder kan tilslutte mig de principper og overvejelser, der ligger bag udenrigsministerens notat og redegørelsen i dag, vil jeg i mit indlæg lægge vægt på nogle punkter, hvor der måske er andre muligheder end de nævnte, eller på nogle ting, der fortjener at blive særlig fremhævet.

Da debatten i dag drejer sig om udviklingsbistand, vil jeg lade spørgsmålet om en kommende ny økonomisk verdensorden hvile til en anden lejlighed. Her foreligger store perspektiver for ophjælpningen af udviklingslandene, som vil få indflydelse på arten og omfanget af udviklingsbistanden